

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Filiis Presbyterorum. Titulus XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

Titulus XVII.

Continuatio:

Et quid Illegitimitio?

Dictum est supra, vitium natalium impedi-
mentum præstare Ordinationi. Quod ni-
hil aliud est, quàm, si filius ex parentibus,
qui iuxta Imperiales & Ecclesiasticas traditio-
nes, matrimonium non contraxerunt, natus sit.
Vnde illegitimitio, vitiosa conditio natalium,
ex iniustis nuptijs, vel illicito coitu, parentum
contracta dicitur.

Quæ causa Illegitimationis?

Causa illegitimationis est, coitus nefarius, in-
cestuosus, & concubinatus parentum.

Qui Effectus?

Effectus principaliter sunt, priuatio paternæ
hæreditatis, distinctione quadam obseruata. Si-
quidem filijs ex cõcubinato natis, vnà cū matre
tantum debentur duæ vnciæ hæreditatis pater-
næ, id est sexta pars, §. si quis autem, cum similib.
in Auth. quibus modis nat. eff. sui, & Auth. licet,
§. ab intestato, C. de natural. lib. spurij autem. i.
ex publico scorto nati, cū patrē demonstrare
non possint, sed de matre certi, nō patri, sed ma-
tri, si non fuerit illustris persona mater, succe-
dūt, gl. in l. si qua illustris, c. de seq. conf. Orphici-
ano. Si verò ex incestuoso & nefario concubitu
sint procreati, neq; ad successionē patris, neq; ma-
tris admittuntur. Nec de rigore iuris ciuilis, illis
alimēta debētur à parētib. cū sint omni parentū
sub,

substantia indigni: nec nomen habeant filiorum, §. fin. Auth. quibus modis effi. sui, col. 7. Auth. ex complexu, C. de nefar. & incest. nupt. De æquitate tamen canonica debentur eis alimenta, c. cum haberet, & ibi glos. extr. de eo qui dux. in matrem quam per adul. pol.

Secundus effectus est, quod filij illegitimi, ex quocunq; coitu, extra matrimonium, procreati, ad Ordines, vel dignitates promoueri non possunt. Sunt & alij effectus qui passim colliguntur.

Q V A E S T I O.

An filij presbyterorum ordinari possint?

Hinc quæritur: an filij presbyterorum ordinari possint? Circa quam quæstionem sciendum, filium presbyteri variè dici. Dicitur enim filius presbyteri & legitimè natus, qui ex matrimonio, in quo pater cum legitima vxore, ante presbyteratum, vixit, progenitus est.

Secundò, filius presbyteri dicitur, quem patris in presbyteratu consistentis, effusa libido in lucem produxit: & hic spurio, & ex incestu damnatoque coitu nato filio comparatur. Nefas enim est, patrem diuino cultui deditum, rem veream exercere, illicitosq; quærere coitus, c. proposuisti, & c. presbyter, dist. 82. & per tot. dist. 83.

Tertiò, filius presbyteri dicitur legitimatus, qui quidem à patre presbytero, extra legitimas nuptias natus, sed per diploma Summi Pontificis, vel rescriptum Principis, de plenitudine potestatis legitimationem consecutus est, regulariter enim aliàs legitimari non potest, Bart. in l. si quæ illustris, C. de senatusconsul. Orphi. Nunc distin-

distinguitur: Aut filij presbyterorum sunt ex legitimo matrimonio procreati: aut ex illicito coitu, aut legitimati. Si ex legitimo matrimonio, aut sunt filij Episcopi, aut clerici in inferioribus Ordinibus constituti. Si clerici, aut petunt se promoueri in Ecclesia paterna, vel, in qua pater rector mediatè vel immediatè extitit: si pater immediatè Ecclesiæ præfuit, nõ possunt promoueri ad beneficium in eadem Ecclesia, c. ad extirpandas, & c. quando, extr. de filijs presbyterorũ ord. vel non. Ratio est in c. ex transmissa, eod. Quia Apostolici rescripti decretum successionem hereditariam in Ecclesia Dei detestatur: Sin autem mediatè, videlicet, interposita alia persona, pater rector extitit, tunc cum prohibitionis ratio cesset, promoueri possunt, d. c. ex transmissa: si autem petant beneficia in Ecclesia, quam pater nõ rexit, proculdubio admittendi sunt, cum hi non tantum ad beneficia peruenire, verum etiam, pro qualitate morum & doctrine, dignitatis gradus conscendere non prohibeatur, c. literas, extr. eod. & c. nisi, §. vnde patet, extr. de renunt. Sin autem Episcopi filij fuerint, & legitimè nati, licitè possunt ad sacros Ordines peruenire: & in eisdem Ecclesijs, in quibus præfunt, vel immediatè præfuerunt genitores eorum, nullo impedimento obstante, beneficia obtinere, c. ad hæc, extr. eod. Si aut filij nõ ex legitimo matrimonio, sed ex illicito coitu, extra matrimoniũ, sint progeneriti: tunc, aut in vitijs, vestigijs parentum insunt, aut parentũ vitia non sequuntur: si parentũ vitia æmulantur, tunc cū duæ prohibitionis rationes concurrat, ab Ordinibus omnimodè sunt arcendi;

arcendi;

arcēdi: fin autem vitia parēntum non sequūtur, tunc, aut petunt se promoueri ad dignitatem aliquam, aut ad beneficium. Si ad dignitatem, tunc discretionis adhibito moderamine, vitia institutionis, doctrinæ, & similibus, præuia dispensatione, admittuntur, vel repelluntur, argumento, c. nisi, §. vnde patet, extr. de renunt. c. Cœnomanensem, dist. 56. Si autem petunt beneficium, aut in Ecclesia petunt, cui pater immediatè præfuit. Et iterum distingue: aut Episcopus cōtulit filiis sacerdotium, beneficium scienter, & eos remouere non potest, c. veniens, extr. eod. aut igno-
ranter, vel per patrē, vel aliās filij promoti sunt, & audiendi non sunt, c. ad præsentiam, §. præsentium, c. conquerente, c. quoniam, c. vt filius, extr. de filiis presbyt. ord. Sin autē in Ecclesia, cui pater immediatè non præfuit: distinguitur: aut beneficium est curatum, aut non curatum: si curatum, tūc illegitimus, sicuti ad dignitatem & personatum, ita ad beneficium curatum, absq; dispensatione, peruenire non potest, c. nimis in tua, extr. eod. si autem curam animarum nō habeat, promoueri cum dispensatione non potest, c. cōstitutus, c. ex transmissa, c. proposuit, extr. eod.

Cūm verò filius presbyteri de plenitudine potestatis fuerit legitimatus, nihilo magis promoueri potest, quàm iuxta distinctiones præmissas, quia legitimatus est similis Alchimix, quæ facit apparere, quod non est, inquit Bal. in c. 1. col. 5. de const. quem refert & sequitur Iason, in l. cūm acutissimi, C. de fideicommiss. & idem Bald. in c. fin. extr. de translat. Episcoporum, ait legitimatum assimilari homini medicato à morbo, in quo

quò semper aliquæ remanent cicatrices. Vtcunq; ergo spurij efficiantur legitimi, remanent tamé infames de facto, inter bonos & graues viros, Bald. in l. 4. ff. de lib. & posth. infamibus autem portæ dignitatum patere non debent, c. infamibus, de reg. iuris, in 6.

Quæ causæ impulsivæ prohibendi?

Causæ impulsivæ prohibendi illegitimis Ordinibus, sunt tres: 1. dignitas & excellentia Ordinis clericalis, quæ turpibus & infamibus committi non debent, c. inter dilectos, extr. de excess. prælat. 2. detestatio criminis paterni, quod plerunque in filijs detestatur & punitur, vt in crimine læsæ maiestatis, 6. quæst. 1. §. verum, & c. vergētis, c. hæresi, extr. de hæret. 3. causa est, timor paternæ incontinentiæ, cum sæpè filius patris mores sequatur, c. literas, extr. eod. arg. c. quando generaliter, 2. 4. distin. c. si gens, dist. 56. c. penult. 2. quæst. 7.

AXIOMATA ET SENTENTIAE.

Illegitimus filius sacerdotis, qui, hoc tacito, per rescriptum Apostolicum paternam Ecclesiam impetrauit, remouetur ab ea, c. ad præsentiam, eod.

Filius, siue sit legitimus, siue illegitimus, remouetur ab Ecclesia, in qua immediatè successit patri vicario, vel rectori, c. ad extirpandas, extr. eod. c. cū decorem, eod.

Illegitimus, absque dispensatione Papæ, ad dignitatem, vel personatum, vel beneficium curatum, promoueri non potest, c. nimis, eod.

Si

Si illegitimus, maximè filius spurius, instituatur in Ecclesia, in qua institutus est pater, institutio non valet, & instituens à suis beneficijs suspenditur, c. ad abolendam, extr. eod.

Culpa parentum non debet nocere filijs, arg. eo. dist. 56. c. multorum, 27. q. 2. contrà habetur, 6. q. 1. §. verum, & c. vergentis, extr. de heret.

Indulta principis, intelliguntur sine præiudicio tertij: nisi Imperator hoc exprimeret, & motu proprio, & ex certa scientia hoc prouideret, 2. l. §. si quis, ff. ne quid in loco pub.

Quod singulari fauore conceditur hoc non est trahendum ad consequentiã: filius igitur sacerdotis, suffragantibus meritis, in Episcopum electus, non deponitur, licet in posterum pro regula hoc non sit assumendum, c. Cænomanensem, 56. dist.

Nasci ex adulterio, non est eius culpa, qui nascitur, sed illius, qui generat. Iniquitates enim parentum filijs obesse nõ possunt: cum non parentum, sed propria culpa quæque condemnet, c. nasci, distinct. 56. & duobus sequentibus c.

Vitia parentum etiam ad posteros transferuntur, c. si gens Anglorum, dist. 56.

Spurijs & seruis in Ordinatione equiparantur, c. cõsultuit, tit. seq.

Filius sequitur conditionem matris: hinc dicitur: partus sequitur ventrem, c. nullus, tit. seq.